

ת"פ 16573/09/19 - מדינת ישראל נגד טל כהן

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 16573-09-19 מדינת ישראל נ' כהן

בפני בעניין:	כבוד השופט דרור קלייטמן המאשימה	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד מיכל אפלבוים - לשכת תביעות פתח תקווה
נגד הנאשם		טל כהן באמצעות ב"כ עו"ד הדר שריר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע של תקיפה בהתאם לסעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (**להלן החוק**), היזק לרכוש במזיד בהתאם לסעיף 452 לחוק ואיומים בהתאם לסעיף 192 לחוק.
2. על פי העובדות בכתב האישום המתוקן, ביום 5.9.19, בסמוך לביתו של המתלון, פנה הנאשם אל המתלון בבקשה ששייב לו מברגה שלטענתו שייכת לו. עת השיב לו המתלון כי אינו יודע במה מדובר, עלתה חמתו של הנאשם. קילל הנאשם את המתלון והאחרון ביקש ממנו להתרחק ולשוב לביתו ונכנס אל שער ביתו וזאת כאשר הנאשם בעקבותיו. או אז הכה הנאשם את המתלון בידו. המתלון סגר את שער הבית ואז הוסיף הנאשם והכה במכת אגרוף בשער וגרם לשבר באחד משלביו. בתגובה התקשר המתלון למוקד 100, ומשהבחין בכך הנאשם איים עליו באומרו: "אין בעיה עוד חודשיים אני אשתחרר ואני בא לרצוח אותך" וכן איים בפניו כי ירצח את ילדיו, המתגוררים בשערי תקווה.
3. הסדר הטיעון כלל את הפנייתו של הנאשם לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר בעניינו. הצדדים הסכימו כי אם התסקיר יעיד על אי פתיחת תיקים, שיתוף פעולה, העדר מסוכנות וימליץ בסופו על הארכת התנאי העומד נגדו, הצדדים יעתרו במשותף לסיים את ההליך בהארכת התנאי לצד קנס ופיצוי. אם התסקיר ימצא שלילי, ייטענו הצדדים לעונש באופן חופשי, והמאשימה תעתור להפעלת המאסר המותנה וענישה נלווית.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו 3 תסקירים.
5. בתסקיר הראשון שהוגש ביום 5.7.21, מתאר שירות המבחן כי הנאשם בן 47, גרוש, אב ל-4 ילדים ועובד בתחום ההובלות. בעברו הורשע בביצוע עבירות איומים והפרת הוראה חוקית בגין נדון למאסר מותנה והתחייבות. הנאשם מסר כי צרך סמים לאורך השנים ולאחרונה אף החל לצרוך אלכוהול באופן מופרז. תיאר כי גם בעת ביצוע העבירות היה תחת השפעת אלכוהול. ביטא רצון להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות, אולם בבדיקות השתן שמסר נמצאו שרידי סם מסוג קוקאין. הומלץ לדחות את הדיון בעניינו כדי לבחון יכולתו להתחייב לטיפול ולהיתרם ממנו.
6. בתסקיר השני שהוגש ביום 9.11.21, דווח כי גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות מסרו כי הנאשם הגיע לפגישה אחת במהלכה התנהג באופן אשר לא תואם את כללי המקום. היה תוקפני ולא קיבל אחריות על התנהגותו וההליך הטיפולי במסגרתם הופסק. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מונע ממוטיבציה חיצונית ומחשש של תוצאות ההליך המשפטי ולא מתוך רצון אמתי להשתלב בטיפול. בשל קשייו להתמיד בהליכי הטיפול והתנהגותו הבעייתית מול גורמי הטיפול, לא באו בהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו.
7. בתסקיר השלישי והאחרון שהוגש ביום 13.3.22, עולה כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם ביטא מוטיבציה לערוך ניסיון נוסף להשתלב בטיפול ובהתאם לכך ביצע בדיקות והליכים שונים כדי להסדיר כניסתו לאשפוזית. בתאריך 5.1.22 החל טיפול ב"קרית שלמה", אך בתאריך 9.1.22 עזב את הטיפול ובהמשך לא התייצב למסור בדיקות שתן כנדרש ולא יצר קשר עם גורמי הטיפול. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות עבירות אם הנאשם לא ישתלב בטיפול אינטנסיבי בתחום ההתמכרויות, ובשל העדר אינדיקציה באשר למצב שימוש בסמים, הם ספקניים באשר ליכולתו להשתלב בהליך טיפולי. בשל העדר שיתוף פעולה ומודעתו הנמוכה לבעייתיות במצבו, הם מעריכים כי לא נוצר פתח להתערבות טיפולית, ואין ביכולתם לבוא בהמלצה שיקומית טיפולית במקרה זה.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

8. בתאריך 16.8.22, התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות ולפיה, הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

9. ב"כ המאשימה, עו"ד מיכל אפלבוים, טענה לעונש והגישה רישום פלילי של הנאשם (ת/1), ממנו עולה,

כי לנאשם 2 הרשעות קודמות וכן גזר דין מת"פ 42798-05-16 (ת/2), בגינו נדון למאסר מותנה בר הפעלה בתיק זה. הצביעה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם והם זכות המתלונן לשלוות נפשו, בטחונו, שלמות גופו ורכושו. המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר ותמכה טיעוניה בפסיקה. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציינה כי הנאשם יליד 1974, לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה בת 3 חודשים והפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן. ביקשה למצות את הדין עם הנאשם כך שיושת עליו מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים.

10. ב"כ הנאשם, עו"ד הדר שריר, טענה כי המתחם העונשי אשר הוצע על ידי המאשימה לא רלוונטי לנסיבות תיק זה. כתב האישום מתאר אירוע בודד שאירע על רקע מחלוקת בין הנאשם למתלונן. בלי להקל ראש, סבורה כי מדובר במעשים ברף הנמוך. התקיפה לא בוצעה על ידי חפץ ולא גרמה לחבלה, אלא מדובר בהתפרצות כעס ספונטנית ללא תכנון מוקדם שהופסקה ביוזמת הנאשם. הפנתה לפסיקה חמורה בנסיבותיה מענייננו, ועתרה להעמדת הרף התחתון של מתחם העונש ההולם על מאסר מותנה. מדובר בנאשם אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד למחייתו ומפרנס את בנותיו אשר הוכרזו כנזקקות בשל תפקודה של האם. הדגישה כי כיום היחסים עם השכנים תקינים. ביקשה להאריך את המאסר המותנה ולהשית עונש צופה פני עתיד.

11. הנאשם ניצל את זכותו לומר את המילה האחרונה טרם גזירת הדין, באומרו: "המקרה שקרה אני מצטער, אני התחרטתי עליו. אני הגעתי לדיונים. אני רק פעם אחת לא הגעתי כי לא ידעתי זה הכל. היה לי אבחון של הילדה בבית המשפט. אני ממש מתבייש והתחרטתי. אנחנו בקשרים טובים. אני לא נוגע בכלום אני בסדר. פשוט במסגרת שם היא לא מתאימה לי, זה הכל. אני לא אגיע למקומות האלה יותר אני מבטיח".

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

12. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירות אותן ביצע הנאשם, הינו שמירה על גופו, שלומו, שלווה נפשו ותחושת הביטחון של המתלונן. בדגש על כך כי מדובר בפגיעה באדם מבוגר, יליד 1948, המצוי בביתו, מקום בו הוא אמור לחוש מוגן יותר מכל מקום אחר.

13. בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, שקלתי בעיקר את העובדה כי העבירות נעשו כלפי אדם יליד 1948, המצוי בתוך ביתו. פוטנציאל הנזק באירוע מעין זה הוא גדול, מאחר ופגיעה, גם כזו שכנגד אדם אחר תיחשב קלה, יכולה לגרום לנזק רב לאדם מבוגר. עוד התחשבתי בפגיעה הממשית בתחושת הביטחון

של אדם שמותקף בתוך תחומי ביתו וכאשר הוא מנסה לפנות למשטרה על מנת לקבל הגנה, מאוים על ידי הנאשם כי פניה כזו עלולה להביא לרציחתו ולרצח ילדיו. זאת כאשר הנאשם אף מציין את מקום מגורי ילדיו.

14. מעשי האלימות ושימוש בדרך זו לפתרון סכסוכים הינם תופעה הפושה בחברתנו ועל בית המשפט לתת את חלקו במיגורה. המדובר על סכסוך בנושא פעוט שבעטיו משתמש הנאשם באלימות פיזית ומילולית, כלפי אדם ורכוש.

15. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הפנו הצדדים לפסיקה, ממנה ניתן ללמוד כי קיים מנעד רחב לענישה בעבירות מעין אלו. כאשר על המתחם להיקבע בהתאם לנסיבותיו של כל אירוע. כאשר לא ניתן להשוות מקרה למשנהו רק בשל כותרת העבירה אלא בהתאם לנסיבות כל אירוע בפני עצמו.

16. בעניין שבפניי, דרך הפעלת האלימות אינה ברף גבוה, אך ביצועה הוא כלפי אדם מבוגר המצוי בביתו.

17. לאחר שבחנתי את נסיבותיו של אירוע זה, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי לצד של"צ לבין 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש

18. בכלל הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, התחשבתי בכך שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט וכן את הצורך בהעדת עדי התביעה, לרבות המתלונן. כך גם לנטילת האחריות והבעת צער ובושה, הן בפני בית המשפט והן בשירות המבחן. כן נשקלה לטובתו העובדה כי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד למחייתו ולפרנסת בנותיו. נשקלו אף נסיבות חייו כפי שתוארו בתסקיר ובדברי באת כוחו, כך גם חלופת הזמן מאז ביצוע העבירה.

19. מנגד מצוי עברו הפלילי של הנאשם הכולל 2 הרשעות קודמות, שאחת מהן היא בעבירת איומים, בגינה נגזר על הנאשם בין היתר, מאסר על תנאי שהינו בר הפעלה לנוכח העבירה אותה עבר הנאשם ועליה הוא נותן את הדין בהליך זה.

20. כבר בתחילת ההליך, הגיעו הצדדים ביניהם להסדר, במסגרתו נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן וסוכם כי באם יוגש בעניינו של הנאשם תסקיר חיובי המעיד בין היתר על שיתוף פעולה והיעדר מסוכנות, תסכים המאשימה להארכת המע"ת. הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנות זו שניתנה לו. התקבלו בעניינו, כאמור, 3 תסקירים המעידים על חוסר שיתוף פעולה מצדו ואף נקיטת יחס בלתי הולם כלפי גורמי הטיפול. מעבר להזדמנות שניתנה לו בתחילת ההליך, הרי שגם לאחר שהתקבלו בעניינו תסקירים המצביעים על חוסר שיתוף פעולה, נזקקות טיפולית משמעותית, בין היתר לנוכח בדיקות סם המצביעות על שימוש בסם

מסוג קוקאין והערכת שירות המבחן כי לא ניתן לנקוט בעניינו בהליך טיפולי, ניתנה לו הזדמנות נוספת על ידי בית המשפט. הנאשם לא ניצל גם את ההזדמנות הזו והערכת שירות המבחן היא כי קיים סיכון להישנות עבירות באם לא ישתלב הנאשם בטיפול אינטנסיבי בתחום ההתמכרויות כנדרש במצבו.

21. לנוכח האמור לעיל, לא קיימת הצדקה להארכת המע"ת ואף לא למיקומו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה, כך גם לא לחפיפת העונשים.

22. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **חודשיים מאסר בפועל.**

ב. **הפעלת מע"ת בן שלושה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 47298-05-16.**

ג. **העונשים שהוטלו על הנאשם בסעיפים א' ו-ב' ירוצו במצטבר זה לזה, כך שבסך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בן חמישה חודשים, בדרך של עבודות שירות.**

ד. **3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום והתנאי הוא כי לא יעבור עבירת אלימות, לרבות איומים או היזק לרכוש במזיד.**

ה. **פיצוי למתלונן, ע"ת 4 בסך 1,200 ₪, אשר ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם בתאריך 1.1.23 והנוספים ב-1 לכל חודש עוקב.**

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 1.1.23 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות מחוז מרכז.

מובהר לנאשם כי באם לא יעמוד בתנאי וכללי הממונה על עבודות השירות, ניתן יהיה להפסיק את ריצוי העונש בדרך זו ולקבוע כי המשכו ירוצה מאחורי סורג ובריח.

צו כללי למוצגים

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 יום

ניתן היום, י"ט חשוון, 13.11.22, בנוכחות הצדדים, ב"כ המאשימה עו"ד לילך קוטנר ועו"ד קרין שטרית, הנאשם וב"כ עו"ד הדר שריר.